

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการรับฟังความต้องการรูปแบบ และอาหารรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของผู้ป่วยในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบาย

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และอาชีพ

1.2 พฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ความต้องการรูปแบบและอาหารรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง

1.4 การนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เพื่อดูความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการศึกษา ทดสอบด้วย χ^2 (Chi-square)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	216	72.0
หญิง	84	28.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่ศึกษาในครั้งนี้ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 72.0 เป็นเพศชาย และร้อยละ 28.0 เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 ปี และต่ำกว่า	85	28.3
21-30 ปี	103	34.3
31-40 ปี	50	16.7
41-50 ปี	23	7.7
51-60 ปี	19	6.3
61 ปีขึ้นไป	20	6.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี รองลงมาคืออายุ 20 ปีและต่ำกว่า และอายุระหว่าง 31-40 ปี ตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี 51-60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป แต่ละกลุ่มมีจำนวนน้อย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้	21	7.0
ประถมศึกษา	117	39.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	84	28.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา (ปวช.)	57	19.0
ปวส. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี	21	7.0
อื่น ๆ	-	-
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา รองลงมา คือ ผู้ป่วยที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา (ปวช.) ตามลำดับ สำหรับผู้ป่วยที่มีการศึกษาในระดับ ปวส. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนรวมกันเพียงร้อยละ 7.0 เช่นเดียวกับผู้ป่วยที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้ (ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	105	35.0
ต่ำกว่า 1,000 บาท	8	2.7
1,000-2,000 บาท	29	9.7
2,001-3,000 บาท	42	14.0
3,001-4,000 บาท	43	14.3
4,001-5,000 บาท	32	10.7
สูงกว่า 5,000 บาท	41	13.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่ไม่มีรายได้อาจมีจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ มีรายได้ประมาณเดือนละ 3,001-4,000 บาท 2,001-3,000 บาท สูงกว่า 5,000 บาท และ 4,001-5,000 บาท ตามลำดับ สำหรับผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 1,000-2,000 บาท และต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวนน้อย คือแต่ละกลุ่มมีจำนวนร้อยละ 9.7 และ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	164	54.7
แต่งงานแล้ว	108	36.0
แยกกันอยู่ หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิต	28	9.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีสถานภาพโสด รองลงมา คือ แต่งงานแล้ว สำหรับผู้ป่วยที่มีสถานภาพการสมรส แยกกันอยู่ หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิต มีจำนวนรวมกันเพียงร้อยละ 9.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	67	22.3
นักเรียน นักศึกษา	29	9.7
เกษตรกร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์)	14	4.7
อุตสาหกรรม	16	5.3
ค้าขาย	29	9.7
รับจ้าง	95	31.7
ข้าราชการ	9	3.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	1.0
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	9	3.0
อาชีพอิสระ	15	5.0
อื่น ๆ	14	4.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด รองลงมา คือ ผู้ป่วยที่ไม่มีอาชีพ ผู้ป่วยที่เป็นนักเรียน นักศึกษา มีจำนวนเท่า ๆ กับที่มีอาชีพค้าขาย สำหรับผู้ป่วยที่มีอาชีพ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ แม่บ้าน/พ่อบ้าน อาชีพอิสระ และอาชีพอื่น ๆ แต่ละกลุ่มมีจำนวนน้อย

1.2 พฤติกรรมกรรรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของ
กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 7 แสดงพฤติกรรมกรรรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของ
กลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมกรรรับฟัง	จำนวน	ร้อยละ
ฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน	155	51.7
ฟังทุกวันที่เปิด	145	48.3
รวม	300	100.0

$$\bar{X} = 1.48$$

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยมากกว่าครึ่งหนึ่ง มี
พฤติกรรมกรรรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล โดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุก
วัน และผู้ป่วยน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง มีพฤติกรรมกรรรับฟังโดยฟังทุกวันที่เปิด

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยมีพฤติกรรมกรรรับฟังรายการเสียง
ตามสายในโรงพยาบาลในเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 8 แสดงจุดมุ่งหมายในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
ของกลุ่มตัวอย่าง

จุดมุ่งหมาย	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ บ้านเมือง	172	57.3
เพื่อได้รับข่าวสาร ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย	184	61.3
เพื่อความเพลิดเพลิน	131	43.7
เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา	88	29.3
อื่น ๆ	6	2.0

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยมีจุดมุ่งหมายในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเรียงตามลำดับดังนี้คือ เพื่อได้รับข่าวสารความรู้ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์บ้านเมือง เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา และเพื่อจุดมุ่งหมายอื่น ๆ

หมายเหตุ คำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 9 แสดงเวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของ
กลุ่มตัวอย่าง

เวลา	จำนวน	ร้อยละ
เช้า (08.00-12.00 น.)	198	66.0
เที่ยง (12.00-13.00 น.)	93	31.0
บ่าย (13.00-16.00 น.)	85	28.3
หัวค่ำ (18.00-20.00 น.)	105	35.0

จากตารางที่ 9 พบว่า เวลาที่กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมากที่สุดคือเวลาในช่วงเช้า (08.00-12.00 น.) รองลงมา คือ ช่วงหัวค่ำ (18.00-20.00 น.) ช่วงเที่ยง (12.00-13.00 น.) และช่วงบ่าย (13.00-16.00 น.) ตามลำดับ

หมายเหตุ คำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 10 แสดงการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
ของกลุ่มตัวอย่าง

การใช้เวลา	จำนวน	ร้อยละ
ประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง	180	60.0
ประมาณครึ่งชั่วโมง-1 ชั่วโมง	65	21.7
มากกว่า 1 ชั่วโมง	55	18.3
รวม	300	100.0

$$\bar{X} = 1.40$$

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่ (มากกว่าครึ่งหนึ่ง) ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง รองลงมา คือ ใช้เวลาในการฟังประมาณครึ่งชั่วโมง-1 ชั่วโมง และมากกว่า 1 ชั่วโมง ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลในเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 11 แสดงประเภทของรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลที่
กลุ่มตัวอย่างฟัง

ประเภทรายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทข่าวสาร	174	58.0
ประเภทความรู้	146	48.7
ประเภทความบันเทิง	146	48.7
ประเภทบริการสาธารณะ	158	52.6

จากตารางที่ 11 พบว่า ประเภทของรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาลที่กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยฟังมากที่สุด คือ รายการประเภทข่าวสาร
รองลงมา คือ รายการประเภทบริการสาธารณะ และผู้ป่วยฟังรายการประเภท
ความรู้เท่า ๆ กับรายการประเภทความบันเทิง

หมายเหตุ คำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 12 แสดงความเห็นเกี่ยวกับรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
ของกลุ่มตัวอย่าง

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่น่าสนใจ	14	4.7
เฉย ๆ	51	17.0
น่าสนใจ	235	78.3
รวม	300	100.0

$$\bar{X} = 2.74$$

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมีความน่าสนใจ รองลงมามีความเห็นเฉย ๆ และไม่น่าสนใจ ตามลำดับ

สรุปได้ว่าผู้ป่วยมีความเห็นว่ารายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมีความน่าสนใจในเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 13 แสดงความชอบในรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
ของกลุ่มตัวอย่าง

ความชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชอบ	14	4.7
เฉย ๆ	72	24.0
ชอบ	214	71.3
รวม	300	100.0

$$\bar{X} = 2.67$$

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่ชอบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล รองลงมา คือ รู้สึกเฉย ๆ และมีผู้ป่วยจำนวนน้อยที่ไม่ชอบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยมีความชอบในรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลในเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

1.3 ความต้องการ รูปแบบและเนื้อหารายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 14 แสดงความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของ
กลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องการ	17	5.7
ต้องการ	283	94.3
รวม	300	100.0

$$\bar{X} = 1.94$$

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยเกือบทั้งหมดมีความ
ต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมาก ในขณะที่ผู้ป่วยจำนวนน้อย
ต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลน้อยกว่า

สรุปได้ว่า ผู้ป่วยมีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
ในเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 15 แสดงวันที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัดรายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาล

วัน	จำนวน	ร้อยละ
จันทร์-ศุกร์	71	25.1
จันทร์-อาทิตย์	160	56.5
เสาร์-อาทิตย์	40	14.1
อื่น ๆ	12	4.2
รวม	283	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า วันจันทร์-วันอาทิตย์ เป็นวันที่กลุ่มตัวอย่างคือ
ผู้ป่วยจำนวนมากว่าครึ่งหนึ่งต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล
รองลงมาคือวันจันทร์-วันศุกร์ วันเสาร์-อาทิตย์ และวันอื่น ๆ ตามลำดับ

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน

ตารางที่ 16 แสดง เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาล

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
รำคาญ	12	70.6
หนวกหู	12	70.6
น่าเบื่อ	12	70.6
ไม่อยากฟัง	10	58.8
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 16 พบว่า เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยไม่ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล คือ รำคาญเท่า ๆ กับหนวกหูและน่าเบื่อ รองลงมา คือ ไม่อยากฟัง

หมายเหตุ ร้อยละ คิดจากจำนวนผู้ไม่ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล 17 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 17 แสดงช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัดรายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาล

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
08.00 - 12.00 น.	189	66.8
12.00 - 13.00 น.	82	29.0
12.00 - 14.00 น.	42	14.8
12.00 - 15.00 น.	35	12.4
13.00 - 14.00 น.	41	14.5
13.00 - 15.00 น.	30	10.6
14.00 - 15.00 น.	17	6.0
15.00 - 16.00 น.	23	8.1
16.00 - 17.00 น.	36	12.7
17.00 - 18.00 น.	39	13.8
18.00 - 19.00 น.	29	10.2
18.00 - 20.00 น.	55	19.4
19.00 - 20.00 น.	38	13.4

จากตารางที่ 17 พบว่า ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่
ต้องการ ให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมากที่สุด คือ เวลา
08.00-12.00 น. รองลงมา คือ เวลา 12.00-13.00 น. และ 18.00-20.00 น.
ตามลำดับ สำหรับช่วงเวลาอื่น ๆ ที่เหลือมีผู้ป่วยต้องการให้จัดเป็นจำนวนน้อย

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้
มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 18 แสดงรูปแบบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลที่กลุ่มตัวอย่าง
ต้องการให้จัด

รูปแบบรายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายการเพื่อข่าวสาร	271	95.6
รายการเพื่อความรู้	274	96.8
รายการเพื่อความบันเทิง	276	97.5
รายการเพื่อบริการสาธารณะ	273	96.5
รายการอื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 18 พบว่า รูปแบบรายการที่กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่
ต้องการให้จัดมากที่สุด คือ รูปแบบรายการเพื่อความบันเทิง รองลงมา คือ รูปแบบ
รายการเพื่อความรู้ รูปแบบรายการเพื่อบริการสาธารณะ และรูปแบบรายการเพื่อ
ข่าวสาร ตามลำดับ

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้
มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 19 แสดงรูปแบบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเพื่อข่าวสารที่
กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัด

รูปแบบรายการ	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านข่าว	39	13.8
ข่าวประกอบเสียง	50	17.7
ทั้ง 2 อย่าง	182	64.3
อื่น ๆ	-	-
ไม่ต้องการ	12	4.2
รวม	283	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า รูปแบบรายการเพื่อข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง
คือผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการให้จัดมากที่สุดมีรูปแบบ 2 อย่าง คือ ทั้งการอ่านข่าว
และข่าวประกอบเสียง รองลงมา คือ ข่าวประกอบเสียง และการอ่านข่าว
ตามลำดับ โดยมีผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 4.2 ไม่ต้องการให้จัดรูปแบบ
รายการเพื่อข่าวสาร

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน

ตารางที่ 20 แสดงประเภทเนื้อหาข่าวที่กลุ่มตัวอย่างต้องการฟัง

ประเภทข่าว	จำนวน	ร้อยละ
ข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	115	40.6
ข่าวในท้องถิ่น	67	23.7
ข่าวด้านการแพทย์และสาธารณสุข	119	42.0
ข่าวที่น่าสนใจทั่ว ๆ ไป	200	70.7
ไม่ต้องการ	12	4.2

จากตารางที่ 20 พบว่า ประเภทของข่าวที่กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการให้จัดมากที่สุด คือ ข่าวที่น่าสนใจทั่ว ๆ ไป รองลงมา คือ ข่าวด้านการแพทย์และสาธารณสุข ข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและข่าวในท้องถิ่นตามลำดับ โดยมีผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 4.2 ไม่ต้องการฟังข่าว

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 21 แสดงรูปแบบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเพื่อความรู้
ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัด

รูปแบบรายการ	จำนวน	ร้อยละ
บทความ	71	25.1
สารคดี	193	68.2
สัมภาษณ์	58	20.1
พูดคุยกับผู้ฟัง	94	33.2
อื่น ๆ	-	-
ไม่ต้องการ	9	3.2

จากตารางที่ 21 พบว่า รูปแบบรายการเพื่อความรู้ที่กลุ่มตัวอย่าง
คือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการให้จัดมากที่สุด คือ รูปแบบรายการสารคดี รองลงมา
คือรูปแบบรายการพูดคุยกับผู้ฟัง บทความ และสัมภาษณ์ตามลำดับ โดยมีผู้ป่วย
จำนวนน้อย คือ ร้อยละ 3.2 ไม่ต้องการให้จัดรูปแบบรายการเพื่อความรู้

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้
มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 22 แสดง เนื้อหาความรู้ด้านสุขภาพอนามัยที่กลุ่มตัวอย่างต้องการฟัง

ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย	จำนวน	ร้อยละ
โรคติดต่อ	185	65.4
โรคไม่ติดต่อ	108	38.2
อนามัยแม่และเด็ก	77	27.2
อนามัยครอบครัวและการคุมกำเนิด	88	31.1
อาหารและยา	101	35.7
โภชนาการ	69	24.4
การรักษาโรคภัย ๗	129	45.6
การปฐมพยาบาล	108	38.2
สุขภาพของช่องปากและฟัน	72	25.4
สุขภาพจิต	119	42.0
การออกกำลังกาย	119	42.0
น้ำและส้วม	54	19.1
การป้องกันอุบัติเหตุ/อุบัติภัย	116	41.0
สิ่งแวดล้อม	81	28.6
สมุนไพร	61	21.6
การดูแลผู้สูงอายุ	77	27.2
สิ่งเสพติด	118	41.7
อื่น ๆ	7	2.5
ไม่ต้องการ	9	3.2

จากตารางที่ 22 พบว่า ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยที่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการฟังมากที่สุด คือ เรื่องโรคติดต่อและต้องการฟังเรื่องอื่น ๆ เรียงตามลำดับดังนี้ การรักษาโรคง่าย ๆ ต้องการฟังเรื่องสุขภาพจิตเท่า ๆ กับการออกกำลังกาย สิ่งเสพติด การป้องกันอุบัติเหตุ/อุบัติภัย ต้องการฟังเรื่องโรคไม่ติดต่อเท่า ๆ กับการปฐมพยาบาล อาหารและยา อนามัยครอบครัว และการคุมกำเนิด สิ่งแวดล้อม ต้องการฟังเรื่องอนามัยแม่และเด็กเท่า ๆ กับการดูแลผู้สูงอายุ สุขภาพของช่องปากและฟัน โภชนาการ สมุนไพร น้ำและส้วม และเรื่องอื่น ๆ ตามลำดับ โดยมีผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 3.2 ไม่ต้องการฟังความรู้ด้านสุขภาพอนามัย

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 23 แสดงรูปแบบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเพื่อความ
บันเทิงที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัด

รูปแบบรายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพลง	266	94.0
ละคร	48	17.0
รายการนิตยสาร	141	49.8
ข่าวชั้น	104	36.7
อื่น ๆ	-	-
ไม่ต้องการ	7	2.5

จากตารางที่ 23 พบว่ารูปแบบรายการเพื่อความบันเทิงที่กลุ่ม
ตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการให้จัด มากที่สุดคือ รายการเพลง รองลงมาคือ
รายการนิตยสาร รายการข่าวชั้น และรายการละคร ตามลำดับ โดยมีผู้ป่วย
จำนวนน้อย คือ ร้อยละ 2.5 ไม่ต้องการให้จัดรูปแบบรายการเพื่อความบันเทิง

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้
มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 24 แสดงประเภทของ เพลงที่กลุ่มตัวอย่างต้องการฟัง

ประเภทเพลง	จำนวน	ร้อยละ
เพลงไทยเดิม	52	18.4
เพลงลูกทุ่ง	143	50.5
เพลงไทยสากล	155	54.8
เพลงสากล	97	34.3
เพลงบรรเลง	68	24.0
อื่น ๆ	-	-
ไม่ต้องการ	10	3.5

จากตารางที่ 24 พบว่า ประเภทของ เพลงที่กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วย ส่วนใหญ่ต้องการฟังมากที่สุด คือ เพลงไทยสากล รองลงมาคือ เพลงลูกทุ่ง เพลงสากล เพลงบรรเลง และเพลงไทยเดิม ตามลำดับ โดยมีผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 3.5 ไม่ต้องการฟังเพลง

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน โรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้ มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 25 แสดงรูปแบบรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเพื่อบริการ
สาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้จัด

รูปแบบรายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประกาศหรือแจ้ง เรื่องต่าง ๆ	74	26.2
สปอตวิทยุ	28	9.9
ทั้ง 2 อย่าง	171	60.4
ไม่ต้องการ	10	3.5
รวม	283	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า รูปแบบรายการเพื่อบริการสาธารณะ ที่กลุ่ม
ตัวอย่างคือผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการให้จัดมากที่สุดได้แก่รูปแบบรายการทั้ง 2 อย่าง
คือ ประกาศหรือแจ้ง เรื่องต่าง ๆ และสปอตวิทยุ รองลงมาคือ ประกาศหรือแจ้ง
เรื่องต่าง ๆ และสปอตวิทยุตามลำดับในขณะที่ผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 3.5
ไม่ต้องการให้จัดรูปแบบรายการเพื่อบริการสาธารณะ

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน
โรงพยาบาล 283 คน

ตารางที่ 26 แสดง เนื้อหา เรื่อง เพื่อบริการสาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างต้องการฟัง

เรื่อง เพื่อบริการสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
สาธารณกุศล	79	27.9
ประกาศเตือนภัย/เหตุร้าย	152	53.7
สุขภาพอนามัย	167	59.0
การศึกษา	93	32.9
เรื่องทั่ว ๆ ไปที่น่าสนใจ	177	62.5
อื่น ๆ	-	-
ไม่ต้องการ	10	3.5

จากตารางที่ 26 พบว่า เรื่อง เพื่อบริการสาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการฟังมากที่สุด คือ เรื่องทั่ว ๆ ไปที่น่าสนใจ รองลงมาคือ เรื่องสุขภาพอนามัย ประกาศเตือนภัย/เหตุร้าย การศึกษา และสาธารณกุศล ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ป่วยจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 3.5 ไม่ต้องการเรื่องเพื่อ บริการสาธารณะ

หมายเหตุ ร้อยละคิดจากจำนวนผู้ต้องการให้จัดรายการเสียงตามสายใน โรงพยาบาล 283 คน และคำถามนี้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้ มากกว่า 1 คำตอบ

การนำไปใช้ประโยชน์	มากที่สุด (5) %	มาก (4) %	ปานกลาง (3) %	น้อย (2) %	น้อย ที่สุด (1) %	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับ การนำ ไปใช้ ประโยชน์
นำไปใช้ในการป้องกัน โรคที่จะเกิดแก่คนใน ครอบครัว	26.0	28.7	28.7	9.0	7.7	100.0	3.56	ปาน กลาง
นำไปใช้ในการรักษา พยาบาลคนใน ครอบครัว	23.3	28.0	30.0	10.3	8.3	100.0	3.48	ปาน กลาง
นำไปใช้ในการแนะนำ คนอื่นในการป้องกันโรค	10.3	26.0	33.0	19.0	11.7	100.0	3.04	ปาน กลาง
นำไปใช้ในการแนะนำ คนอื่นในการรักษา พยาบาล	11.0	21.7	35.0	17.7	14.7	100.0	2.97	ปาน กลาง

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ป่วยมีความเห็นว่าจะนำความรู้ที่ได้รับ
จากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์โดยนำไปใช้ในการ
ป้องกันโรคที่จะเกิดแก่ตนเองในระดับสูง และนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น
ที่เหลือในระดับปานกลาง

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างในเกณฑ์เฉลี่ย

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ	40	13.3
ระดับปานกลาง	141	47.0
ระดับสูง	119	39.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในเกณฑ์เฉลี่ยในระดับปานกลาง มากที่สุด รองลงมาคือ จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง และระดับต่ำ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และอาชีพของผู้ป่วยในที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

เพศ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับฟังรายการเสียงตามสาย
ในโรงพยาบาล

เพศ	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
ชาย	120 (55.6)	96 (44.4)	216 (72.0)	4.67186* (P < 0.05)
หญิง	35 (41.7)	49 (58.3)	84 (28.0)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้ป่วยที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือผู้ป่วยเพศชายส่วนใหญ่รับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน ในขณะที่ผู้ป่วยเพศหญิงส่วนใหญ่รับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล โดยฟังทุกวันที่เปิด แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

เพศ	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่งชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมง - มากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
ชาย	130 (60.2)	86 (39.8)	216 (72.0)	0.01102 (P > 0.05)
หญิง	50 (59.5)	34 (40.5)	84 (28.0)	
รวม	180 (60.0)	120 (40.0)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ป่วยที่มีเพศแตกต่างกัน ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

อายุ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อายุ	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
20 ปีและต่ำกว่า	52 (61.2)	33 (38.8)	85 (28.3)	6.82713 (P > 0.05)
21-30 ปี	51 (49.5)	52 (50.5)	103 (34.3)	
31-40 ปี	20 (40.0)	30 (60.0)	50 (16.7)	
41-50 ปี	11 (47.8)	12 (52.2)	23 (7.7)	
51-60 ปี	9 (47.4)	10 (52.6)	19 (6.3)	
61 ปีขึ้นไป	12 (60.0)	8 (40.0)	20 (6.7)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 31 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอายุแตกต่างกัน มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มอายุมีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังทุกวันที่เปิดมากกว่าฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อายุ	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมงถึง มากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
20 ปี และต่ำกว่า	51 (60.0)	34 (40.0)	85 (28.3)	8.10016 ($P > 0.05$)
21-30 ปี	58 (56.3)	45 (43.7)	103 (34.3)	
31-40 ปี	26 (52.0)	24 (48.0)	50 (16.7)	
41-50 ปี	14 (60.9)	9 (39.1)	23 (7.7)	
51-60 ปี	15 (78.9)	4 (21.1)	19 (6.3)	
61 ปีขึ้นไป	16 (80.0)	4 (20.0)	20 (6.7)	
รวม	180 (60.0)	120 (40.0)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่มีอายุแตกต่างกัน ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล ประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

การศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การศึกษา	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และประถมศึกษา	71 (51.4)	67 (48.6)	138 (46.0)	0.17794 ($P > 0.05$)
มัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ อาชีวศึกษา (ปวช.)	74 (52.5)	67 (47.5)	141 (47.0)	
ปวส. อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า/ปริญญาตรี/ สูงกว่าปริญญาตรี	10 (47.6)	11 (52.4)	21 (7.0)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่เกือบทุกระดับการศึกษา มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่งชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมงถึงมากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และประถมศึกษา	91 (65.9)	47 (34.1)	138 (46.0)	5.22692 (P > 0.05)
มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา (ปวช.)	80 (56.7)	61 (43.3)	141 (47.0)	
ปวส. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	9 (42.9)	12 (57.1)	21 (7.0)	
รวม	180 (60.0)	120 (40.0)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 34 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

รายได้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

รายได้	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
ไม่มีรายได้	59 (56.2)	46 (43.8)	105 (35.0)	7.53819 ($P > 0.05$)
2,000 บาทและต่ำกว่า	25 (67.6)	12 (32.4)	37 (12.3)	
2,001-4,000 บาท	39 (45.9)	46 (54.1)	85 (28.3)	
สูงกว่า 4,000 บาท	32 (43.8)	41 (56.2)	73 (24.3)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 35 พบว่า ผู้ป่วยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้ป่วยที่ไม่มีรายได้และผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท และต่ำกว่า ส่วนใหญ่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,001 บาท และสูงกว่าส่วนใหญ่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังทุกวันที่เปิด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการใช้เวลาในการฟัง
รายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

รายได้	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมงถึง มากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
ไม่มีรายได้	71 (67.6)	34 (32.4)	105 (35.0)	10.14369* (P < 0.05)
2,000 บาทและต่ำกว่า	21 (56.8)	16 (43.2)	37 (12.3)	
2,001-4,000 บาท	55 (64.7)	30 (35.3)	85 (28.3)	
สูงกว่า 4,000 บาท	33 (45.2)	40 (54.8)	73 (24.3)	
รวม	180 (60.0)	120 (40.0)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 36 พบว่า ผู้ป่วยที่มีรายได้แตกต่างกันใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่ไม่มีรายได้ มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาทและต่ำกว่า และผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,001-4,000 บาท ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลเช่นเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละสูงกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังประมาณครึ่งชั่วโมงถึงมากกว่าหนึ่งชั่วโมง แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สถานภาพการสมรส

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรส กับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

สถานภาพการสมรส	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
โสด	100 (61.4)	64 (39.0)	164 (54.7)	13.05981* (P < 0.05)
แต่งงานแล้ว	42 (38.9)	66 (61.1)	108 (36.0)	
แยกกันอยู่/หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิต	13 (46.4)	15 (53.6)	28 (9.3)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 37 พบว่า ผู้ป่วยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่มีสถานภาพโสดส่วนใหญ่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน ในขณะที่ผู้ป่วยที่แต่งงานแล้วและผู้ป่วยที่แยกกันอยู่ หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิตส่วนใหญ่ฟังทุกวันที่เปิด แสดงว่าสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรส กับการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

สถานภาพการสมรส	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมงถึง มากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
โสด	97 (59.1)	67 (40.9)	164 (54.7)	1.69861 ($P > 0.05$)
แต่งงานแล้ว	63 (58.3)	45 (41.7)	108 (36.0)	
แยกกันอยู่/หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิต	20 (71.4)	8 (28.6)	28 (9.3)	
รวม	180 (60.0)	120 (40.0)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 38 พบว่า ผู้ป่วยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทุกสถานภาพการสมรสส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

อาชีพ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อาชีพ	การรับฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ฟังแต่ไม่ได้ ฟังทุกวัน	ฟังทุกวันที่เปิด		
ไม่มีอาชีพ/นักเรียน นักศึกษาและแม่บ้าน/ พ่อบ้าน	58 (55.2)	47 (44.8)	105 (35.0)	2.43159 ($P > 0.05$)
เกษตรกรกรม/ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ	58 (52.3)	53 (47.7)	111 (37.0)	
ค้าขาย/อาชีพอิสระ และอาชีพอื่น ๆ	29 (50.0)	29 (50.0)	58 (19.3)	
อุตสาหกรรมและรับจ้าง	10 (38.5)	16 (61.5)	26 (8.7)	
รวม	155 (51.7)	145 (48.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 39 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการใช้เวลาในการฟัง
รายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อาชีพ	การใช้เวลาในการฟัง		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง	ครึ่งชั่วโมงถึง มากกว่าหนึ่งชั่วโมง		
ไม่มีอาชีพ/นักเรียน	70	35	105	5.67648 ($P > 0.05$)
นักศึกษาและแม่บ้าน/พ่อบ้าน	(66.7)	(33.3)	(35.0)	
เกษตรกรกรม/ข้าราชการ	65	46	111	(37.0)
และพนักงานรัฐวิสาหกิจ	(58.6)	(41.4)	(37.0)	
ค้าขาย/อาชีพอิสระ	28	30	58	(19.3)
และอาชีพอื่น ๆ	(48.3)	(51.7)	(19.3)	
อุตสาหกรรมและรับจ้าง	17	9	26	(8.7)
	(65.4)	(34.6)	(8.7)	
รวม	180	120	300	
	(60.0)	(40.0)	(100.0)	

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอาชีพแตกต่างกัน ใช้เวลาในการฟัง
รายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้
เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังประมาณไม่เกิน
ครึ่งชั่วโมง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และอาชีพของผู้ป่วยในที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความสัมพันธ์กับความต้องการรายการเสี่ยงตามสายในโรงพยาบาล

เพศ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการรายการเสี่ยงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการรายการเสี่ยงตามสายในโรงพยาบาล

เพศ	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
ชาย	11 (5.1)	205 (94.9)	216 (72.0)	0.47560 ($P > 0.05$)
หญิง	6 (7.1)	78 (92.9)	84 (28.0)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 41 พบว่า ผู้ป่วยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการรายการเสี่ยงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสี่ยงตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อายุ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อายุ	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
20 ปี และต่ำกว่า	4 (4.7)	81 (95.3)	85 (28.3)	15.83110* (P < 0.05)
21-30 ปี	4 (3.9)	99 (96.1)	103 (34.3)	
31-40 ปี	-	50 (100.0)	50 (16.7)	
41-50 ปี	2 (8.7)	21 (91.3)	23 (7.7)	
51-60 ปี	4 (21.1)	15 (78.9)	19 (6.3)	
61 ปีขึ้นไป	3 (15.0)	17 (85.0)	20 (6.7)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยกลุ่มอายุ 31-40 ปี ส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมากกว่าผู้ป่วยกลุ่มอายุอื่น ๆ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

การศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการรายการ
เสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวใน
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความต้องการรายการ
เสียงตามสายในโรงพยาบาล

การศึกษา	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และประถมศึกษา	12 (8.7)	126 (91.3)	138 (46.0)	4.81615 (P > 0.05)
มัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ อาชีวศึกษา (ปวช.)	5 (3.5)	136 (96.5)	141 (47.0)	
ปวส. อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า/ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี	-	21 (100.0)	21 (7.0)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความ
ต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วย
ทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียง
ตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

รายได้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

รายได้	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
ไม่มีรายได้	11 (10.5)	94 (89.5)	105 (35.0)	9.33205* (P < 0.05)
2,000 บาทและต่ำกว่า	3 (8.1)	34 (91.9)	37 (12.3)	
2,001-4,000 บาท	1 (1.2)	84 (98.8)	85 (28.3)	
สูงกว่า 4,000 บาท	2 (2.7)	71 (97.3)	73 (24.3)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 44 พบว่า ผู้ป่วยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,001-4,000 บาท ส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมากกว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ไม่มีรายได้ มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท และต่ำกว่า และมีรายได้ประมาณเดือนละสูงกว่า 4,000 บาท แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สถานภาพการสมรส

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

สถานภาพการสมรส	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
โสด	8 (4.9)	156 (95.1)	164 (54.7)	1.52786 (P > 0.05)
แต่งงานแล้ว	6 (5.6)	102 (94.4)	108 (36.0)	
แยกกันอยู่/หย่า หม้าย และคู่สมรสเสียชีวิต	3 (10.7)	25 (89.3)	28 (9.3)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ป่วยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือผู้ป่วยทุกสถานภาพการสมรสส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อาชีพ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

อาชีพ	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
ไม่มีอาชีพ/นักเรียน นักศึกษาและแม่บ้าน/ พ่อบ้าน	11 (10.5)	94 (89.5)	105 (35.0)	7.52321 ($P > 0.05$)
เกษตรกรกรม/ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 (3.6)	107 (96.4)	111 (37.0)	
ค้าขาย/อาชีพอิสระและ อาชีพอื่น ๆ	2 (3.4)	56 (96.6)	58 (19.3)	
อุตสาหกรรมและรับจ้าง	-	26 (100.0)	26 (8.7)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 46 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทุกกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และอาชีพ ของผู้ป่วยในที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

เพศ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

เพศ	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
ชาย	29 (13.4)	96 (44.4)	91 (42.1)	216 (72.0)	2.25663 ($P > 0.05$)
หญิง	11 (13.1)	45 (53.6)	28 (33.3)	84 (28.0)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 47 พบว่า ผู้ป่วยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อายุ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

อายุ	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
20 ปีและต่ำกว่า	11 (12.9)	41 (48.2)	33 (38.8)	85 (28.3)	22.10407* (P < 0.05)
21-30 ปี	12 (11.7)	56 (54.4)	35 (34.0)	103 (34.3)	
31-40 ปี	3 (6.0)	20 (40.0)	27 (54.0)	50 (16.7)	
41-50 ปี	3 (13.0)	8 (34.8)	12 (52.2)	23 (7.7)	
51-60 ปี	3 (15.8)	8 (42.1)	8 (42.1)	19 (6.3)	
61 ปีขึ้นไป	8 (40.0)	8 (40.0)	4 (20.0)	20 (6.7)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 48 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอายุแตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่มีอายุ 20 ปีและต่ำกว่า และผู้ป่วยที่มีอายุ 21-30 ปี ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง ผู้ป่วยที่มีอายุ 51-60 ปี ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางเท่า ๆ กันจะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง ส่วนผู้ป่วยที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางเท่า ๆ กันจะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับต่ำ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

การศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

การศึกษา	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และประถมศึกษา	22 (15.9)	69 (50.0)	47 (34.1)	138 (46.0)	8.12688 ($P > 0.05$)
มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษา ตอนปลาย/อาชีวศึกษา (ปวช.)	14 (9.9)	67 (47.5)	60 (42.6)	141 (47.0)	
ปวส. อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า/ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี	4 (19.0)	5 (23.8)	12 (57.1)	21 (7.0)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 49 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

รายได้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

รายได้	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
ไม่มีรายได้	23 (21.9)	47 (44.8)	35 (33.3)	105 (35.0)	18.64908* (P < 0.05)
2,000 บาทและต่ำกว่า	5 (13.5)	17 (45.9)	15 (40.5)	37 (12.3)	
2,001-4,000 บาท	8 (9.4)	48 (56.5)	29 (34.1)	85 (28.3)	
สูงกว่า 4,000 บาท	4 (5.5)	29 (39.7)	40 (54.8)	73 (24.3)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 50 พบว่า ผู้ป่วยที่มีรายได้แตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่ไม่มีรายได้อายุประมาณเดือนละ 2,000 บาท และต่ำกว่า และผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละ 2,001-4,000 บาท มีความเห็นเช่นเดียวกัน โดยส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีรายได้ประมาณเดือนละสูงกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สถานภาพการสมรส

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

สถานภาพการสมรส	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
โสด	26 (15.9)	74 (45.1)	64 (39.0)	164 (54.7)	2.66390 (P > 0.05)
แต่งงานแล้ว	11 (10.2)	55 (50.9)	42 (38.9)	108 (36.0)	
แยกกันอยู่/หย่า หม้าย และคู่สมรส เสียชีวิต	3 (10.7)	12 (42.9)	13 (46.4)	28 (9.3)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 51 พบว่า ผู้ป่วยที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า จะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อาชีพ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

อาชีพ	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
ไม่มีอาชีพ/นักเรียน นักศึกษา และ แม่บ้าน/พ่อบ้าน	21 (20.0)	53 (50.5)	31 (29.5)	105 (35.0)	14.76745* (P < 0.05)
เกษตรกรกรรม/ ข้าราชการ และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (9.0)	52 (46.8)	49 (44.1)	111 (37.0)	
ค้าขาย/อาชีพอิสระ และอาชีพอื่น ๆ	9 (15.5)	25 (43.1)	24 (41.4)	58 (19.3)	
อุตสาหกรรมและ รับจ้าง	-	11 (42.3)	15 (57.7)	26 (8.7)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 52 พบว่า ผู้ป่วยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ผู้ป่วยที่ไม่มีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา แม่บ้าน/พ่อบ้าน ผู้ป่วยที่มีอาชีพเกษตรกร กรรม ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย อาชีพอิสระ และอาชีพอื่น ๆ มีความเห็นเช่นเดียวกัน โดยส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ป่วยที่มีอาชีพ อุตสาหกรรมและรับจ้างส่วนใหญ่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์กับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของผู้ป่วยในที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

การรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การรับฟัง	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
ฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน	11 (7.1)	144 (92.9)	155 (51.7)	1.22696 ($P > 0.05$)
ฟังทุกวันที่เปิด	6 (4.1)	139 (95.9)	145 (48.3)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 53 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกัน มีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยที่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน และฟังทุกวันที่เปิดส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

การใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การใช้เวลาในการฟัง	ความต้องการ		รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ไม่ต้องการ	ต้องการ		
ไม่เกินครึ่งชั่วโมง	14 (7.8)	166 (92.2)	180 (60.0)	3.75182 (P > 0.05)
ครึ่งชั่วโมง-มากกว่า 1 ชั่วโมง	3 (2.5)	117 (97.5)	120 (40.0)	
รวม	17 (5.7)	283 (94.3)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 54 พบว่า ผู้ป่วยที่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันมีความต้องการรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยที่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมงและฟังประมาณครึ่งชั่วโมงถึงมากกว่า 1 ชั่วโมง ส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 พฤติกรรมการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของผู้ป่วยในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

การรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

การรับฟัง	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
ฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวัน	23 (14.8)	75 (48.4)	57 (36.8)	155 (51.7)	1.35272 ($P > 0.05$)
ฟังทุกวันที่เปิด	17 (11.7)	66 (45.5)	62 (42.8)	145 (48.3)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 55 พบว่า ผู้ป่วยที่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกันมีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยที่มีการรับฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลโดยฟังแต่ไม่ได้ฟังทุกวันและฟังทุกวันที่เปิดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

การใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลกับการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์

การใช้เวลาในการฟัง	การนำไปใช้ประโยชน์			รวม	ผลการคำนวณค่าไค-สแควร์ (χ^2)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง		
ไม่เกินครึ่งชั่วโมง	27 (15.0)	90 (50.0)	63 (35.0)	180 (60.0)	4.26979 (P > 0.05)
ครึ่งชั่วโมงถึงมากกว่า 1 ชั่วโมง	13 (10.8)	51 (42.5)	56 (46.7)	120 (40.0)	
รวม	40 (13.3)	141 (47.0)	119 (39.7)	300 (100.0)	

จากตารางที่ 56 พบว่า ผู้ป่วยที่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลแตกต่างกัน มีความเห็นในการนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ป่วยที่ใช้เวลาในการฟังรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาล โดยฟังประมาณไม่เกินครึ่งชั่วโมง และฟังประมาณครึ่งชั่วโมงถึงมากกว่า 1 ชั่วโมง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะนำความรู้ที่ได้รับจากรายการเสียงตามสายในโรงพยาบาลไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางและระดับสูง จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5